MELLÉKLETTEL

SÓTI KLÁRA rajza

DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVII. évf. 9. szám. 1983. szeptember. Ára: 4,50 Ft

Kedves Gyerekek!

Brumm-brumm! Szeretettel köszöntök minden új iskolást, óvodást és bölcsődést! Remélem, nem hallok sírást-rívást, ha reggel elmegyek az iskola, az óvoda vagy a bölcsőde előtt!

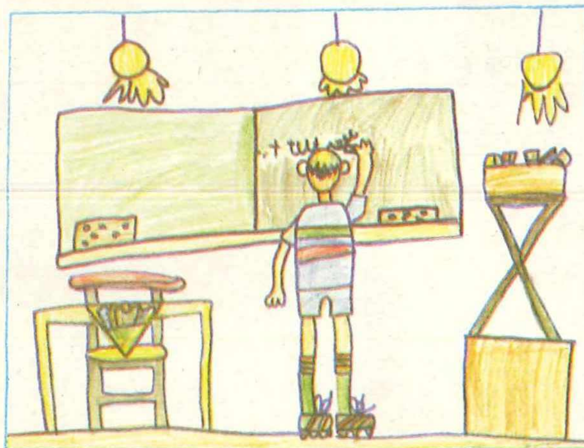
Hallom, még gyakran emlegetitek a nyári élményeket. Ezzel mi is így vagyunk. Szívesen gondolunk vissza a gyermeknapi majálisra, az óriási mackókra, a játékokra. Levente Péter és Gryllus Vilmos is vendégünk volt.

HORVÁTH ZOLTÁN fotói

Sokfelé jártunk a nyáron, akárcsak ti, nem volt hiány látnivalóban, kirándulásban, gyakran fürödtünk is; jól kipihentük magunkat.

NÉMETH PÉTER *rajza, 7 éves, Budapest*

Nyár elején kaptam ezt a levelet Balázs Bettitől:

„Kedves Dörmi! Már van iskolatáskám, mert iskolás leszek! Egyedül is fogok majd levelet írni, és megtanulom a betűket."

Türelmesen várom a leveledet, Betti! És Betti levelén kívül a többiekét is; remélem, beszámoltok nekünk az új barátokról, eseményekről. Rajzban is mesélhettek, azt is megértjük! ***Dörmögő és a bocsok***

EMLÉKEZTETŐ ***szülőknek, nagyszülőknek.*** Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat. Piros alapszín: 3—4 éveseknek; kék alapszín: 5—6 éveseknek; sárga alapszín: első osztályosoknak; fehér alap: mindenkinek.

A lábverseny győztese (júliusi rejtvény) a zsiráf: az ő lába a *leghosszabb*. A *legrövidebb* lába a hernyónak volt; egyúttal neki jutott a *legtöbb* láb is. Ezen kívül sok gyerek rajzolt még kígyót és halat, mert ezeknek az állatoknak *egyáltalán nincs* lábuk.

Szerencsés nyerteseink:

Bányó Gábor, Komárom — *Bocsák Eszter, Csordás Dóra, Dani Gyula, Kovács László, Lippai Orsolya, Széles Zoltán, Zárda Péter*, Budapest — *Gábor Etelka*, Mezőkovácsháza — *Hadar Zsuzsanna*, Szovjetunió — *Hopp Krisztián*, Dombóvár — *Horváth Erzsébet*, Mende — *Imrefalvi Gabriella*, Szolnok — *Kobza Renáta*, Miskolc — *Kovács Szilvia*, Kazár — *Körtvélyesi Anikó*, Prügy — *Kugelman Katalin*, Kiskőrös — *Majer Laci*, Borsosberény — *Micska Orsolya*, Tököl — *Mosonyi Mariann*, Nova — *Patay András*, Nagykőrös — *Pucsli Dóra*, Tolna — *Rapi Ágnes*, Jászkisér — *Rutkai Edit*, Salgótarján — *Sümeg Szilvia*, Balatonföldvár — *Szerémi Tamás*, Gyál — *Terék Nikoletta, Robin és Dóra*, Tápiószele — *a 3943 sz. Óvoda középső csoportja*, Bodrogolaszi.

— KI KOPOG? — hegyezték a fülüket minden kis neszre a gyerekek a szőnyeg-óvodában. De nem kopogott senki. Azóta már tudjuk, hogy novemberben ők mennek látogatóba. Hogy hová, az kiderül a Dörmögő novemberi számából.

MADÁR ESZTER rajzai

W. PETROLAY MARGIT:

Mese a kíváncsi kisfiúról

Hol volt, hol nem volt, valahol a város szélén: élt egyszer egy szegény ember meg egy szegény asszony. Azért olyan nagyon szegények mégsem lehettek, mert volt nékik egy kisfiuk, akit Balázsnak hívtak. Ez a kis Balázs arról volt nevezetes, hogy reggeltől estig be nem állt a szája. Folyton-folyvást beszélt, kérdezett: hogy mért van a macskának bajusza, mért nincsen a lónak pótkereke, mért van az újságban annyi betű, miért nem ég a lámpa a lépcsőházban, és miért van a világon olyan sok ember és olyan kevés kutya?

Szegény anyja nem győzött neki felelgetni a rengeteg kérdésére.

Történt egy este, mikor Balázsnak már rég aludnia kellett volna, hogy így szólt az anyjához:

— Addig pedig el nem alszom, amíg meg nem mondod, hogy mit csinál a Szél, amikor nem fúj.

— Jaj nekem! — kiáltott fel a szegény asszony, aki már alig állt a lábán az álmosságtól. — Miket tud kérdezni ez a gyerek! — Most aludj szépen, mert késő este van s a jó gyerekek már mind alusznak, nem kérdeznek ilyen nehezeket az anyjuktól.

— Tudom én azt jól — felelte a kisfiú —, de azt az egyet még mondd meg nekem, hogy mit csinál a Szél, amikor nem fúj!

— Majd megmondom holnap reggel — felelte az édesanyja —, de most már aludj szépen, és ne kérdezz semmit anyádtól!

— Nem is kérdezek már semmit — mondta engedelmesen a kisfiú —, csak azt az egyet akarom *még ma* megtudni, hogy mit csinál a Szél, amikor nem fúj!

— Micsoda? — kiáltott haragosan a szegény ember, és záripakodott a fiára:

— Ebadta kölyke! Mik nem jutnak az eszébe ilyenkor, amikor már minden jótét lélek az igazak álmát alussza! Most már aztán egy mukk se legyen! Megértetted? — Azzal eloltotta a lámpát és maga is aludni tért, mert valóban későre járt az idő.

De nem aludt el a szegény ember kisfia. Egy darabig csak lapult csendesen a takarója alatt, aztán, amikor már minden elcsendesedett, kibújt az ágyból, és felhúzta a nadrág-

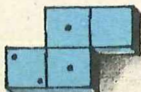

ját, cipőjét. Talált a konyhaasztalon egy fél kiflit — vacsoráról maradt ott —, zsebre tette, hátha szükség lesz rá valamikor... Azzal el is indult Hetedhétországgá.

Szép nyári este volt. Csillagok ragyogtak az égen és az út szélén édesen illatozott a hársfa. Igazán kellemes volt a séta. Így ment, mendegélt a kis Balázs a csillagok alatt, míg hajnal felé el nem érkezett a Dobverő utcába.

A Dobverő utca közepén egy kacsalábon forgó palota emelkedett, a palota ablakában ott könyökölt egy király, onnan gyönyörködött a szép napkeltében.

— Jó reggelt kívánok! — köszöntötte kis Balázs a Királyt, az meg barátságosan fogadta a köszönését.

— Hová, hová ilyen korán reggel? — kérdezte kíváncsian — amikor még az egész ország az igazak álmát alussza?

— Én bizony elindultam Hetedhétországgá, hogy megtudjam: mit csinál a Szél, amikor nem fúj?

— Ezen már én magam is törtem a fejemet — mondotta a Király. — Szívesen elmegyek veled, ha megvárod, míg felhúzom a csizmámat. Papucsban mégsem indulhatok el ekkora útra.

No, a Király felhúzta a sarkantyús csizmáját, azzal elindultak. Mentek, mentek, mendegéltek, hol hallgattak, hol beszéltek, mire beesteledett, elérkeztek a Habverő utcába.

A Habverő utca közepén állott egy libalábon forgó palota, a palota ablakában ott könyökölt egy király, onnan gyönyörködött a naplementében.

— Jó estét kívánok! — köszöntötte őt kis Balázs, az meg barátságosan fogadta a kisfiú köszönését.

— Hová-hová ilyen késő este, amikor már a tyúkok is aludni tértek az egész Habverő utcában?

— Én bizony elindultam Hetedhétországgá, mert meg akarom tudni: mit csinál a Szél, amikor nem fúj?

— No, arra én magam is kíváncsi vagyok! — mondta a Király. Ha megvárod, amíg fölveszem a kabátomat, szívesen elkísérlek téged. Mert így, ingujjban mégsem indulhatok el ekkora nagy útra.

Jött is a Király nagy sebbel-lobbal. Meg-

örültek egymásnak a másik királlyal a Dobverő utcából, amikor kiderült, hogy régi jó cimborák: egy osztályba jártak, egy padban is ültek az iskolában.

Most már hárman voltak, akár a mesében.

Mentek, mendegéltek, hallgattak, ha nem beszéltek, éjfél felé járt az idő, amikor elérkeztek a Hármashatár-hegyre, annak is a legesleges-legtetejére.

A Hármashatárhegy leges-leges-legtetején volt egy kis csibelábon forgó házikó. Ennek a házikónak a tetején, a kémény peremén üldögélt a Szél. Szotyolamagot eszegetett s a héját szanaszét köpködte. A fején nem volt egyéb, mint a nagy bócértos haja, aminek minden szála százfelé röpködött.

Megörült a három vándor, hogy végre célhoz érkezett. Köszöntötték a Szelet, be is mutatkoztak sorban:

— Én vagyok a Habakukk, a csizmámon nagy a lyuk! — mutatkozott be az első király. Mert bizony kilyukadt a csizmája a hosszú gyaloglásban.

— Az én nevem Balambér, az enyém is enni kér! — mutatkozott be a másik király is. Harmadiknak a Kisfiú következett:

— Az én nevem kis Balázs, nagycsoportos óvodás. Elindultunk Hetedhétországgá, mert meg akarjuk tudni: mit csinál a Szél, amikor nem fúj?

— Akkor éppen a legjobbkor jöttetek — füttyentett vidáman a Szél —, mert ma éppen szabadnapom van. Hát elmondom tinéktek:

Hétfőn cipót dagasztok,
kedden falat tapasztok,
szerdán mosok, teregetek,
kormos kéményt sepregetek.
Csütörtökön csirkét rántok,
sima falra borsót hányok,
pénteken mákot darálok,
szombat estig fejreállok.
Vasárnapot, ha megérem,
egyébb dolgom nincs már nékem:
gyerekeknek mesélek
gyönyörűszép meséket.

— Most már tudjátok, amit tudni akartok, hadd vendégeljelek meg benneteket egy kis szotyolával!

— Köszönjük szépen a felvilágosítást — hajolt meg Habakukk —, de nem időzhetünk soká. Én a kutyámra bíztam az országot, igyekeznem kell, meg ne egye mind a padlásról a kolbászt.

— Énnekem is sietnem kell — mondotta Balambér is. — Én meg a macskámra hagytam az országot, félek, hogy reggelig mind kinyalja a pincében a tejfelt.

— Énnekem is igyekeznem kell — jutott eszébe a Kisfiúnak is —, mert nemsokára reggel lesz, és nekem addigra okvetlenül az ágyamban kell lennem, hogy fel tudjak kelni.

Azzal szépen elköszöntek, és elindultak mind a hárman hazafelé. Elöl ment Habakukk király, utána Balambér őfelsége, leghátul ballagott kis Balázs, mert ő még kicsike volt és nehezen tudott lépést tartani a királyokkal.

SOMORJAI ÉVA rajzai

Mikor leértek a hegyről, hátrafordult, hogy még egy pillantást vessen a csibelábú házikóra. A Szél még mindig ott ült a kémény peremén és piros kendőjével integetett utánuk. A Kisfiú is vissza akart néki integetni, de mire előkerült zsebéből a zsebkendője, addigra már senkit sem látott... csak a pirkadó eget, amin bodor kis felhőbárányok indultak éppen keletről nyugat felé...

— Végre tudom már, mit csinál a Szél, amikor nem fúj — gondolta elégedetten —, reggel majd elmondom Anyának és Apának is.

Ezek után megfordult a másik oldalára, és nyugodtan aludt tovább.

GRIMM TESTVÉREK: # A bölcs pásztorfiú

KOLTAI ÉVA rajzai

Volt egyszer egy pásztorfiú, az minden kérdésre olyan okosan meg tudott felelni, hogy messze földön híre járt a bölcsességének.

Fülébe jutott a dolog a királynak is, de az egy szót sem hitt az egészből.

— Ostoba mendemonda, semmi más — jelentette ki, valahányszor a pásztorfiú bölcsességét emlegették előtte.

Hanem az udvarbéliek addig unszolták, míg a végén engedett a kérésüknek, és maga elé hívatta a fiút.

— Három kérdést adok fel neked — mondta. — Ha mind a háromra megfelelsz, fiammá fogadlak, s itt fogsz lakni nálam a palotában. De ha csak egyszer is elvéted a feleletet, mehetsz vissza a birkáidhoz!

— Uram királyom, állom a próbát — felelte a fiú.

Nagy csend lett a trónteremben, meg lehetett hallani még a légy szárnyának a zizegését is. Akkor a király föltette az első kérdést:

— Mondd meg nékem, hány csepp víz van a tengerben.

— Uram királyom — felelte a fiú —, csak arra kérlek, állítsd meg a világ valamennyi folyóját, ne hordjanak több vizet a tengerbe, amíg meg nem számlálom, hány csepp van benne.

— Rendben van — mondta a király —, erre jól megfeleltél. Lássuk, megfelelsz-e a

második kérdésemre is. Meg tudod-e mondani, hány csillag van az égen?

— Uram királyom, megmondom, csak előbb adass egy ív papirost.

Hozták a király tollnokai máris a papirost. Kuncogva nyújtották át a fiúnak, azt hitték, azon akarja kiszámolni, hány csillag van az égen. A fiú azonban semmit sem számolt, hanem fogta a papirost, és telerajzolta parányi fekete pontokkal.

Annyi pontot pötyögtetett rá, hogy aki látta, nyomban káprázni kezdett tőle a szeme.

Mikor elkészült a rajzolással, átnyújtotta a papírlapot a királynak.

— Annyi csillag van az égen, ahány pont a papíron, csak össze kell számolni.

Most aztán megnyúlt ám a tollnokok képe is; megijedtek, hogy a király még utóbb velük számláltatja meg a pontocskákat.

A királynak pedig egyre jobban megtetszett a talpraesett pásztorfiú. Már egészen kedvtelve nézegette, mikor feladta a harmadik kérdést:

— Még csak azt mondd meg, fiam, hány percből áll az örökkévalóság.

A fiú egy kicsit gondolkodott, aztán így felelt:

— Messze Pomerániában emelkedik a híres Gyémánt-hegy, akkora, hogy belefárad az ember, mire körüljárja. Arra a hegyre minden századik esztendőben leszáll egy parányi madárka, és hozzáfeni a csőrét. Mikorra az egész hegy elkopik ettől, akkorra telik be az első másodperc az örökkévalóságból.

— Jól van — mondta a király —, megálltad a próbát, egy bölcs sem felelhetett volna különbül. Mától fogva itt lesz a lakásod a palotámban, és ezennel ország-világ előtt fiammá fogadlak.

Magyarra átdolgozta: RÓNAY GYÖRGY

PALOTAY GYÖNGYVÉR:

AZ ÓVODÁBAN

Az óvodában
nem történt semmi különös
Peti és Timi megint kacsaláb
húzta fel a cipőjét
Kati nyuszit rajzolt
és azt mondta, hogy a nyuszik
salátát tojnak
pedig én biztosan tudom,
hogy sárgarépát,
mert láttam, hogy ott volt
a ketrecükben
és mikor ebédeltünk
Böbe az újkislány
fehér spenótot kért,
de az óvó néni azt mondta,
hogy ez tejbegríz
és Jutka ráült a rágógumira,
hogy az óvó néni ne lássa
aztán mikor kivittük a tányérokat
Jutka a széket is vitte
a nadrágján
Géza elkezdte énekelni
a Limbó hintót,
de az óvó néni azt mondta,
hogy csak ingyom-bingyom van
pedig a Dodinak igazi limbó láza volt
nem is jött óvodába
anyu ugye most ma van
és én tegnap is fogok menni oviba,
mert ott annyi dolgom van!

KISS BÉLA:

NÉGYSOROS

Az én nevem Kerék Pál
Nincs pocakom és Ladám
Repül mint egy kék madár
Alattam egy kerékpár

KOLTAI ÉVA rajzai

GABÓ BENCE:

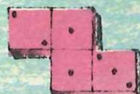
mondókák

Gombának van kalapja
fűszál lakik alatta.

*

Öreg fának dús a lombja
huncut szellő csiklandozza.

A mi mesénk

(Pályázat óvodás csoportoknak)

Ezeket a játékokat kapják jutalmul azok az óvodás csoportok, amelyek a legszebb munkákat küldik a pályázatra.

HORVÁTH ZOLTÁN fotói

KEDVES ÓVÓNŐK!

Pályázatunkat a Magyar Televízió Gyermekosztályával közösen hirdetjük. (A TV 1983. szept. 24-én, az **Idesüss** *c. műsorban sugározza.)*

A televízió címe:

MTV Budapest 1810

A szerkesztőség címe:

Dörmögő Dömötör szerkesztősége

Budapest, Pf. 357. 1370

A pályamunkákat mindkét helyre be lehet küldeni. A borítékra mindenképpen írják rá: ***A mi mesénk***

Beküldési határidő:

1983. október 15.

Az értékelés a Dörmögő Dömötör decemberi számában jelenik meg. A bíráló bizottság előnyben részesíti azokat a munkákat, amelyeket sok gyerek készített.

Rajzoljatok képeskönyvet!

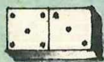
Ugye láttatok már hajtogatós mesekönyvet, amilyen a túloldalon van? Bizonyára szoktatok belőle házat, alagutat építeni, csigát hajtogatni? A képek nézegetése is jó mulatság. Készítsetek ti is ilyen mesekönyvet!

Minden képet más-más gyerek rajzoljon, végül ragasszátok össze, sorban, egymás után!

Miről szóljon a mese?

Kérjétek meg az óvó nénit, meséljen nektek! Rajzoljátok le a mesét képekben. Azt is lerajzolhatjátok, hogyan telik el egy napotok az óvodában. Szólhat a mese kirándulásról, állatkerti sétáról, bábszínház-látogatásról vagy más érdekes eseményről.

Minél többen vegyetek részt a rajzolásban!

SEBŐK ÉVA:

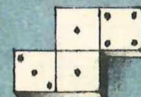
ŐSZ

Piros fülű lángot
cibálok,
piros paprikaport
szitálok.

Piros ringlót szedek
kosárba,
piros a venyigék
bokája.

Piros lesz az ég is
meg a föld,
piros őszi ördög
nyelvet ölt.

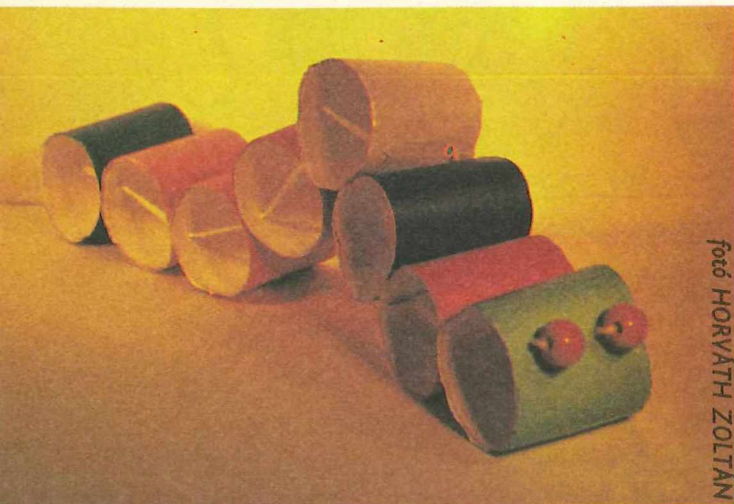
MADÁR ESZTER rajzai

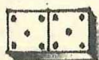

Kincsesládánk titkai

Kincsesládánkból most egy kukac mászott ki. De nem féltünk tőle, nem is sikítoztunk, hiszen papírból van, és ha élne, sem lenne erre okunk. A dömsödi óvodások készítették. W. C.-papír gurigákat vontak be színes papírokkal, majd sorban összefűzték őket pamutszállal (a gurigák két szélén). A kukac szeme két gyöngy. Próbáld csak mozgatni a testét, mindjárt kiderül, milyen ügyesen tud araszolni!

fotó HORVÁTH ZOLTÁN

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Keresd a párját!

Aki mostanában az erdőt járja, ilyen szép, színes terméseket találhat a bokrokon, fákon vagy az avarban. Keress párokat képünkön! Melyik termés maradt pár nélkül? Azt az egyet rajzold egy képbe, és küldd el rajzodat Dörmögőnek!

K. M.

BIZALMAS BESZÉLGETÉS

A kissárkány tornázott, megnézte az esti mesét a tévében, anyja kikísérte a fürdőszobába, megsikálta a hátát, megmosta mind a hét fejét, aztán hagyta, hadd pacsáljon még egy kicsit. Ilyenkor szeretett a kissárkány énekelni a fürdőkádban. Milyen szépen is szólt hét szólamban, hogy „Kis kacsa fürdik. . ."!

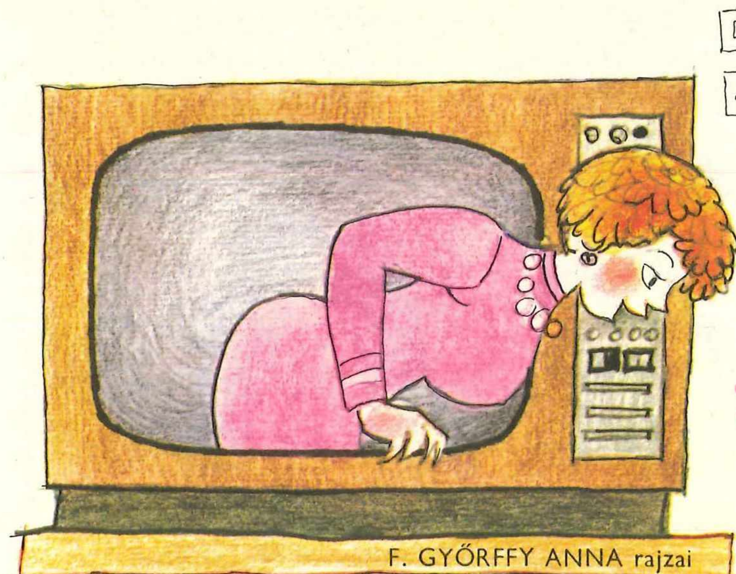
Anyja leült egy cseppet Sárkánypapa mellé a dívány szélére és megnézte a tévéhíradót. A tévébemondó éppen arról beszélt, hogy milyen jó a zalaegerszegi, gödöllői, budapesti gyerekeknek, mert náluk már régóta, minden hét végén szerveznek *játszóházat*. Majd egészen meglepő módon kihajolt a tévéből, és egyenesen a szülőkhöz fordult egy kérdéssel.

— Kedves Sárkányszülők! Azt szeretném tudni: járnak-e a gyerekkel múzeumba?

— Múzeumba?! — csapta össze a kezét anyja aggodalmaskodva — hiszen kicsi még ez a mi fiunk ahhoz! Játék való neki! Meg amilyen szeles, még összetörne ott valamit!

— Nono! — tette félre az újságot apja (mert így szokta: egyszerre nézi a tévét és olvassa az újságot. Ha meccs van, még a rádió is szól.) —, csak hadd okosodjon a gyerek! Meg aztán van, ami neki való: a régi járműveket, az állatokat mindig szerette elnézegetni. Ha régi várakat láttunk, mindig mesélni kellett este: Ki védte a várat? Ki volt az erősebb? Ki győzött?

— Az már igaz, hogy kevés a *gyerekmúzeum* minálunk. Kecskeméten a SZÓRAKATÉNUSZ, Pusztaszeren a tanyasi iskola.

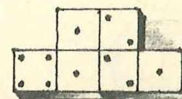
F. GYŐRFFY ANNA rajzai

— Pesten, a Néprajzi Múzeumban pedig ott vannak a régi gyerekek tárgyai — szólt bele a tévénéni —, de nagyon sok múzeumban vasárnap külön gyermekprogram van. *Múzeumi játszóház!*

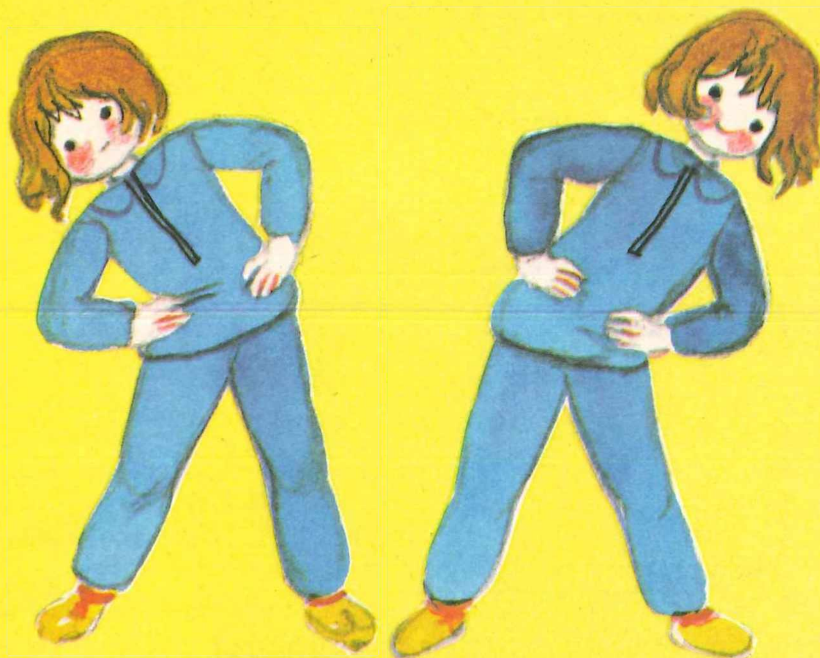
— És van *pecsételés* is! — sikoltotta hirtelen az ajtóból a kissárkány, aki időközben elkészült a fürdéssel, befejezte az éneket, felfigyelt a különös beszélgetésre, és azon csuromvizesen, pucéran megjelent a szobában.

— Jaj, fiam, megfázol! — kiáltott fel az anyja, és törölte, takargatta, öltöztette, sapkákat adott a vizes fejeire.

— Tetszik látni — húzta ki magát a tévénéni előtt elégedetten az apja —, már ezt is tudja! A nyáron összegyűjtötte a bronzjelvényt a *Tájak—korok—múzeumok mozgalomban*. Újabban már az ezüstöt akarja!

A nagy óra

Álljatok terpeszállásba! Tegyétek a kezeteket a csípőtökre! Hajoljatok felváltva jobbra és balra úgy, mintha két üveglap között állnátok! Közben mondjátok: tik-tak, tik-tak, mert így ketyeg a nagy óra is!

A cserebogár

Feküdjetek a hátatokra! A kezetekkel és a lábatokkal mozogjatok úgy, ahogy a hátukon fekvő cserebogarak mozognak! Olyan gyorsan mozogjatok, ahogyan csak tudtok!

EDIT NÉNI

SZÁVAY EDIT rajza

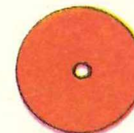
SZŰCS IMRE:

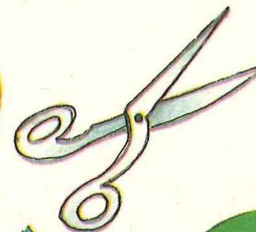
A bűvös táska

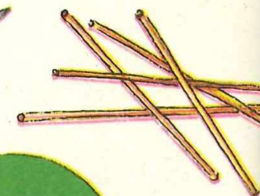
Volt egyszer egy bűvös táska,
Ki ismerte: megcsodálta,
Mert az biz ám csoda volt,
Gyerekhátón lovagolt —

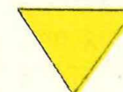
Mezítlábas lova volt!

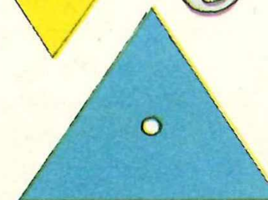

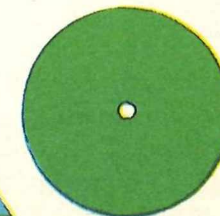

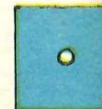

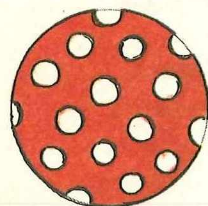

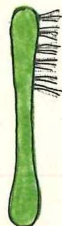

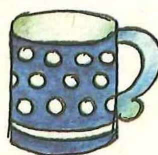
Karikázd be annak az eszköznek a képét, amelyik iskolai munkádhoz, tanulásodhoz szükséges! Ha a táblán felismered a nevét, kösd össze a képével!

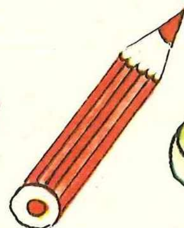

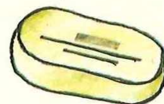

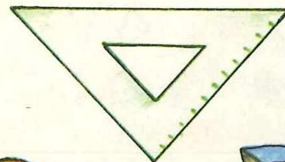

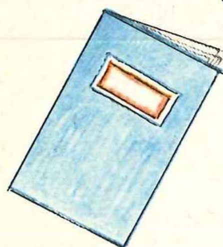

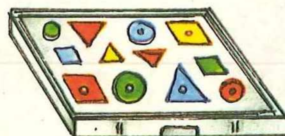

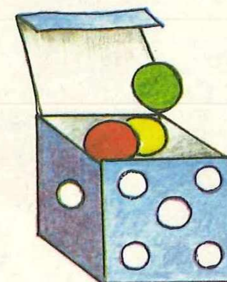

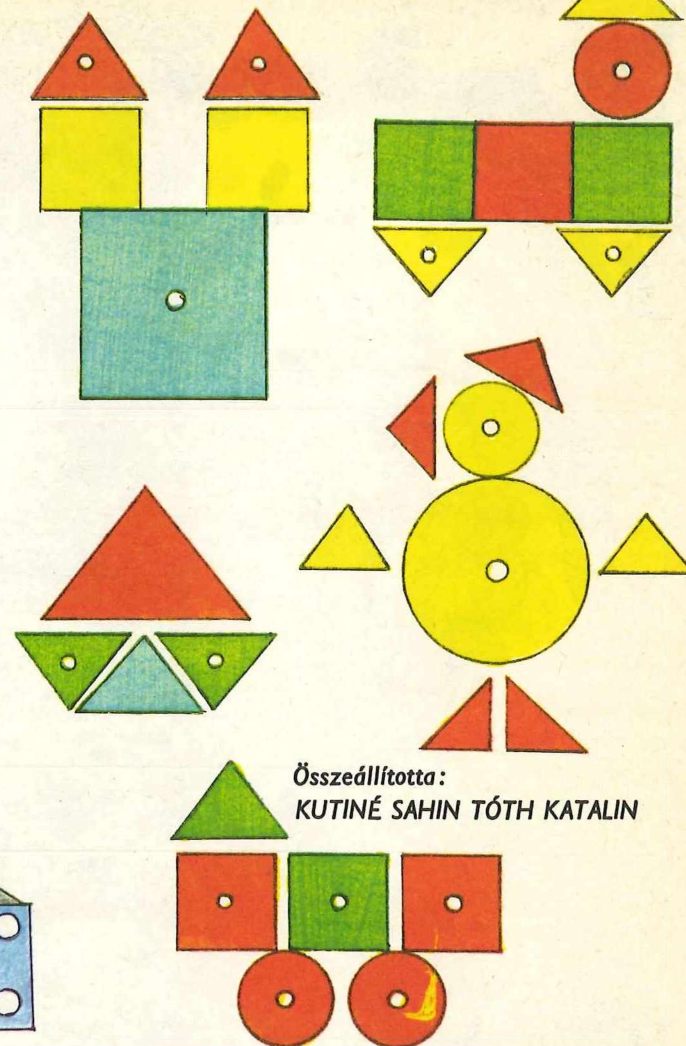

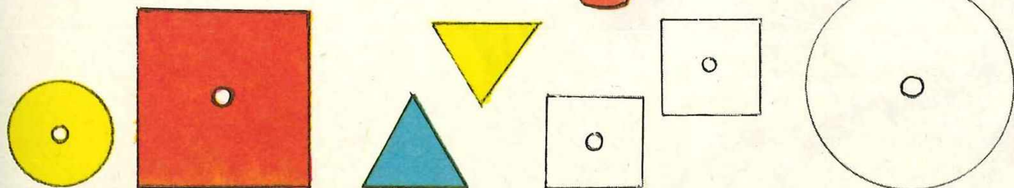

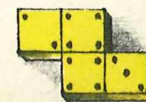

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

Összeállította:
KUTINÉ SAHIN TÓTH KATALIN

Folytasd a rajzolást és a színezést is! Érdekes formákat lehet kirakni a logikai játékból. Ha jó ötleted van, rajzold le és küldd el Dörmögőnek!

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK ÁLMODNAK

Napfény csordul át a lombon:
olyan, mintha méz peregne,
álmot hint a tölgyfa alatt
pihengető gyerekekre.
Szellő oson a ház felől,
belibben az orrlikakba,
s kérdezetlen elárulja,
mit is rejt az éléskamra.

Jó órányi alvás után
Berci, Bori együtt ébred.
— Képzeld, Bori, azt álmodtam,
hogy járom az erdőséget,
egyszer csak az odvas fából
előpattan egy vén törpe,
s így szól: „Itt egy nagy csupor méz,
neked adom... de örökbe!"
Egyet perdült, kettőt fordult,
s visszabújt a faodúba.
Én a mézből annyit ettem,
hogy jóllaktam, mint a duda.

— Én álmomban — mondja Bori —
pékbolt előtt mentem épp el,
mikor kilépett a pék, és
kínálgatott friss kenyérrel.

Csuda remek volt a kenyér,
jóízű a héja, bele...
Annyit ettem, hogy a hasam
egykettőre eltelt vele.

A ház felől most jön Marci,
mosolyogva, kerek képpel.
— Hát te, öcskös, mit álmodtál?
— kérdi Berci. — Nos, meséld el!

— Én — szólt Marci — nem aludtam.
Figyeltem az arcotokat,
s láttam, hogy az álmotokban
igen sok a finom falat.
Gondoltam: ha felébredtek,
úgysem lesztek éhesek,
ezért aztán beszaladtam,
megkentem és be is kaptam
három mézes kenyeret.

SÓTI KLÁRA rajzai

FARKAS KATALIN:

Hol volt, hol nem volt...

Hol volt, hol nem volt
fonalboltban fonal volt.

Szépek, puhák, színpompásak közt középen,
selyemfonal izgett-mozgott nagy kevélyen.

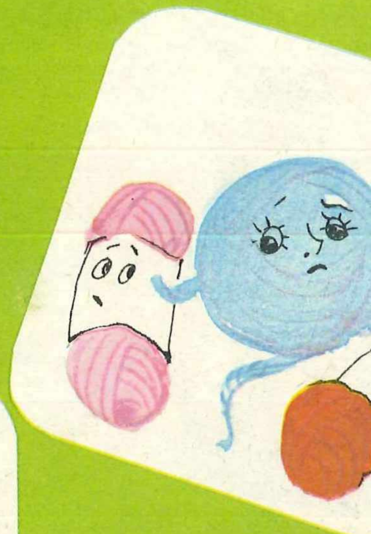
Lökdösődött jobbra-balra,
finomságát fitogtatta,

s nem is vette észre,
hogy a cica őt figyelte éppen.

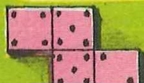
S hopp!
Már ugrott is a kis Maróka,
kalimpáló gombolyagra,

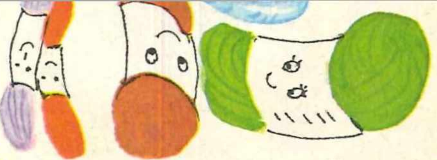
polcról a földre rántotta,
gurította, pofozgatta,
s összegubancolta.

Kevély gombolyagnak így végződött sorsa.

SÓTI KLÁRA rajzai

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 13,50, félévre 27,—, egész évre 54,— Ft.
83.0810 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

A szerkesztőség belső munkatársai:
olvasószerkesztő: Kun Magda,
képszerkesztő: Kovács Endre,
levelező: Madár Eszter.